

Bölcsis nyílt nap

2008.11.05.-én

Micimackó Bölcsőde, Mosonmagyaróvár

Amikor anya még régebben hazajött a „szülős” megbeszélésről a bölcsiből, -amit már akkor sem értettem, miért is kell anyának bölcsibe menni nélkülem?- na akkor anya azt mondta nekem, hogy november elején bizony együtt játszunk majd egy délután a gondozó nénikkel, Edit nénivel és Bea nénivel, na és persze a többi pajtásommal és az ő szüleikkel is.

Húú, hát ennek nagyon örültem. Alig vártam, hogy mehessünk, de a napok lassan teltek, és hiába is kérdeztem anyát minden nap, hogy ugye akkor ma maradunk anya? De nem. Aznap még nem maradtunk ott.

De végül a nagy nap is eljött. Izgatott voltam, és nagyon vártam, hogy megmutathassam anyának is minden kedvenc játékomat. Na és persze, hogy ő is lássa, milyen jó is ott nekem, hogy milyen jól érzem magam, és hogy milyen jó pajtások vagyunk mi már.

Alig, hogy odaértünk, már láttuk, hogy sokan korábban érkeztek, mint mi. Mindenki játszott az anyukájával, apukájával, így anyával mi is csatlakoztunk.

Megérkezésünk után, Bea néni azt mondta énekeljünk, így pár dalocskát elénekeltünk és próbáltuk rá megtanítani a szüleinket is, mert hát ők sem emlékeznek már minden gyerekdalra. Ez vidám volt, leginkább mikor a „Ha jó kedved...” dalt énekeltük, erre azért még anya is emlékszik.

Anya érdeklődéssel figyelte azt, hogy hogyan is viselkedem, hogy érzem magam a többiek között, mennyire vagyok magabiztos és kedves az idegenekkel. Azt hiszem, nem csalódott bennem, és abban sem, hogy nem döntött rosszul mikor ezt a bölcsődét választotta nekem.

A dalok után jött egy kis torna. Ezt is jó volt megmutatni anyának, hogy mi ilyet is tudunk, mert otthon, főleg amióta ilyen hideg téli idő van, sokszor mondja, hogy bizony tornázzunk egy kicsit. Erre én mindig azt felelem: 'Jajj anya, azt mi már csináltuk a bölcsibe!' De persze egy kis labdázás anyával mindig remek móka.

És nem csak az én anyukám, de mindenki anyukája láthatta, hogy milyen is jó ez, földön hemperegni, hajladozni mint a fák...

Aztán jött valami olyan, ami az én nagy kedvencem. Mivel az én bölcsődemben mindenki, így mi gyerekek is nagyon

odafigyelünk, és sokat tanulunk a természetről, a gondozó nőnejeink egy remek elfoglaltságot

találtak ki nekünk. Leültünk a kis asztalainkhoz, és kapott mindenki egy- egy süni formájú kartonlapot. Annyit kellett csak tennünk, hogy a tökmagokat felragasztgassuk. Így máris lett a süninek tüskéje is, hogy meg tudja védeni magát.

Anya segített a ragasztóval bánni, nehogy az én ujjamból legyen a süninek tüskéje. De hát ahogy az lenni szokott, abból a finom tökmagból talán több jutott a pocakunkba, mint a sünire.

Azután következett egy kis közös falatozás. Edit néni és Bea néni sütőtökkel és teával készült nekünk. Sajnos részemről ez nem volt jó választás. Már kiskoromban sem ettem meg ezt a furcsa színű 'ízét', de ahogy láttam a többieknek nagyon ízlett, még anya is azt mondta finom, de én nem hittem el neki. Viszont a tea nagyon finom volt, jólesett a sok tökmag után. A délután további részében csak voltunk elfoglalva a játékkal. Azért volt olyan jó ez a délután, mert anya megismerhette a barátaim és a szüleikkel is több ideje volt beszélgetni. Énekelgettünk, mondókáztunk, belebújtunk a jelmezekbe, játszottunk a kiskonyhán.

A nap végére nagyon elfáradtam, de nagyon örültem ennek a napnak. Anya is mondta, hogy ilyenből többet kellene szervezni, mert egy igazán összehozza a szülőket és a gyerekeket, no meg a gondozó néniket is.

Anya mesélte nekem, hogy örül, hogy ilyen remek csoportba kerültem, és szeretek bölcsibe járni.

Én is örülök, és bár reggel olyan nehéz korán kelni, azért mindig jó elmenni a bölcsibe, játszani a többiekkel, mondókákat tanulni és kellemesen eltölteni az időt addig, amíg anyának dolgozni kell.

Anyával együtt nagyon köszönjük ezt a délutánt Bea néninek, Edit néninek, Márti néninek, Gizi néninek és mindenkinek, remélem még sok ilyenben lesz részünk.

**Kobli Rebeka és édesanyja Kobli Katalin
Micimackó Bölcsőde bölcsise
a Katica csoportból**